

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.38.129/2015/5.

A tanács tagjai: . Kovács András a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Kovács Ákos bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: . Millen Béla ügyvéd

Az alperes: Emberi Erőforrások Minisztériuma

Az alperes képviselője: (...) kormánytisztviselő

A per tárgya: oktatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: övárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, 12.K.32.444/2015/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.32.444/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes átruházott kiadmányi hatáskörében eljáró Emberi Erőforrások Minisztériuma a 2015. május 26. napján kelt végzésével megsemmisítette a Művelődési és Közoktatási Minisztérium Magyar Ekvivalencia és Információs Központ (a továbbiakban: MEIK) 1998. március 16-án kelt 61106/98. számú, a felperes nevére Romániában a (...) Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetemen (...) júniusában kiállított (...) számú oklevél által tanúsított végzettséget, a

felsőoktatásról szóló többször módosított 1993. évi LXXX. törvény 84. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott, magyarországi felsőoktatási intézményben megszerezhető egyetemi végzettségnek elismerő határozatát.

- [2] A felperes 1998-ban a MEIK-hez fordult végzettségi szintének elismertetése érdekében. A (...) egyetem által kibocsátott (...) - ben kelt oklevelének hiteles fordítása szerint a felperes „oklevelet szerzett orvosi területen - tanulmányi idő: 5 év - általános természetgyógyászat és gyógytestnevelés szakterületen”. Ez alapján a MEIK egyetemi végzettségként elismerte a felperes (...) kiállított diplomáját. Végzettségének elismerése után a felperes diplomájának honosítását kezdeményezte a (...) Orvostudományi Egyetemen. Ekkor derült ki, hogy a benyújtott dokumentumok hamisak voltak, a diplomát nem egy (...) egyetem állította ki, továbbá a felperes nem rendelkezik felsőfokú végzettséggel és szakképzettséggel, a MEIK feljelentést tett ellene a rendőrkapitányságon. A Fővárosi Bíróság a büntetőeljárás során hozott másodfokú ítéletében a felperest kuruzslás büntette miatti vád alól felmentette, az 1 rendbeli adócsalás büntettének társtettesi minősítését mellőzte, a számviteli fegyelem megsértésének vétségét társtettesként elkövetettnek minősítette, a vádlott közbizalom elleni cselekményeit 3 rendbeli folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntettének [Btk. 274. § (1) bekezdés b) pont I. fordulata] és 2 rendbeli - egy esetben kísérletként elkövetett - közokirat-hamisítás büntettének minősítette. A Fővárosi Ítéltábla a 2009-ben meghozott 1.Bhar.53/2009/13. számú ítéletében a fenti ítéletet annyiban változtatta meg, hogy a 3 rendbeli folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetteként [Btk. 274. § (1) bekezdés b) pont] értékelt cselekményei tekintetében kettő esetben a folytatólagosan elkövetettkénti minősítést mellőzte.
- [3] A felperes 2008-ban a hamis dokumentumok felhasználásával a (...) Egyetemen PhD - fokozatot is szerzett. A Nemzeti Közzolgálati Egyetem Doktori és Habilitációs Tanácsa a doktori (PhD) fokozatot 2012-ben egyetemi végzettség hiánya miatt visszavonta. A semmisségi eljárás megindítására a Magyar Természetgyógyászok Szövetségének elnöke megkeresése alapján került sor.
- [4] Az alperes a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 115. § (1), (2) bekezdése szerinti felügyeleti eljárásban hozta meg a perben támadott döntését. Döntését a Ket. 121. § (1) bekezdés d) pontjára, és (5) bekezdésére alapította azzal, hogy a Fővárosi Ítéltábla fenti ítéletére hivatkozott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes keresetében az alperesi döntés felülvizsgálatát és megsemmisítését kérte. Arra hivatkozott, hogy a bűnösségét okirat-hamisításban megállapító ítéletek ellen három elutasított

perújítási indítványát követően a negyedik is benyújtásra került, azonban azt is elutasította a büntető bíróság. Az ott tett megállapításokkal szemben nem állította, hogy orvosi egyetemet végzett, nem vallotta magát orvosnak, és az elismerést is azért kérte, mert „a szakképzést az orvosi tevékenységre általánosan vonatkozó hatályos törvények alapján szervezték”. Nyilatkozata szerint igazolásai, oklevele alapján természetgyógyásznak mondta magát, nem pedig orvosnak. Az, hogy a diploma típusát felperes orvosiként határozta meg, nem azt jelenti, hogy ő maga orvos, hiszen az, amit megjelölt, az a „természetgyógyászat, gyógytestnevelés”. Mindez arra utal, hogy az elkövető valós, bizonyított tudattartalma az, hogy tevékenységét az orvossal együttműködve, tehát nem orvosként végezte, hanem inkább a gyakorlatba integrálta az elméleti orvostudományt. Időközben utalt arra is, hogy ötödik perújítási indítványt is előterjesztett a büntető ítélet ellen. Kiemelte, hogy egészségügyi tevékenység szolgáltatására irányuló tevékenységre működési engedélyt adtak cégének, amely az előírásoknak megfelelően működik. Állította, hogy a döntés jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait sérti, miután vele szemben csak 2000-ben indult büntetőeljárás, és az is csak 2009-ben zárult jogerős ítélettel, viszont a felperes 1998-ban fordult végzettségi szintje elismertetése érdekében a MEIK-hez.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a Ket. 121. § (1) bekezdés d) pontjára (4) és (5) bekezdésére hivatkozott. Kifejtette, hogy a bíróságnak azt kellett megállapítania, hogy az alperes jogszerűen semmisítette-e meg a MEIK azon határozatát, amely a felperes végzettségét magyarországi felsőoktatási intézményben megszerezhető, orvosi egyetemi végzettségnek ismerte el. A felperes kifogása szerint a MEIK határozatának megsemmisítése jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sérti, emiatt a támadott határozat jogsértő.
- [7] Ismertette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a (...) egyetem szervezésében kísérleti jelleggel indított öt éves természetgyógyászat és gyógytestnevelés szakterületre irányuló kurzuson vett részt, amelynek végén okiratot kapott (...) -ben, ezen okiratot a felperes 1998-ban a MEIK-nél benyújtotta. Külföldi oklevél elismerése iránti kérelmében „orvos-természetgyógyász” szakképzettség megjelöléssel kérte annak elismerését. A MEIK eleget tett a kérésnek, egyetemi végzettségként elismerte a felperes végzettségét, a diploma honosítását azonban a (...) Orvostudományi Egyetem megtagadta. Hivatkozott a bíróság a felperes ellen indult büntetőeljárásban született jogerős ítéletben foglaltakra, és a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvénynek a jogerős határozat hozatala idején hatályos 274. § (1) bekezdés c) pontjára. Rögzítette a bíróság, hogy a büntető ítéletek nem azt vonták

kétségbe, hogy a felperes elvégezte volna a román okiratokban hivatkozott kurzust, hanem azt rótták a felperes terhére, hogy az elvégzett tanfolyam igazolhatóan nem feleltethető meg annak a magyar felsőfokú végzettségnek, amelyet a felperes kérelmében kért, és amelyet kérelme alapján a megsemmisített MEIK határozat elismert, és amelynek honosítását a felperes kérelmezte. Megállapította a bíróság, hogy a Fővárosi Ítéltábla egyértelműen igazoltnak látta, hogy a felperes a felhasznált köziratok hamis voltával tisztában volt. A közigazgatási per bírósága is erre a következtetésre jutott a felperes tudattartalmát illetően, hogy nem vallotta magát orvosnak, nem orvosi diploma elismerését kérte, ugyanakkor a MEIK-hez címzett elismerés iránti kérelme benyújtásakor orvos-természetgyógyász szakképzettséget jelölt meg. Emiatt jóhiszeműsége a megsemmisített iratban szereplő joggal kapcsolatosan nem volt megállapítható. Rögzítette azt is a bíróság, hogy a felperes állította, hogy nem gyakorol orvosi tevékenységet, hanem csak az általa vezetett gazdasági társaság, azonban a bíróság szerint ez által sem tudta a felperes igazolni a vitatott jog jóhiszemű szerzését, sem annak jóhiszemű gyakorlását.

- [8] Részletesen ismertette a bíróság, hogy a felperes bizonyítási indítványainak miért nem adott helyt. Kiemelte a bíróság, hogy a felperes egy olyan orvosi egyetemi végzettséget igazoló dokumentum fennmaradása érdekében nyújtotta be keresetlevelét, amelyben maga is állítja, hogy őt nem illeti meg, ez ezáltal saját álláspontjával teljesen ellentétes célra irányul keresetlevele. Amennyiben valóban természetgyógyász végzettséget szerzett a felperes a hivatkozott dokumentumokkal igazoltan, ezen szakképzettség és végzettség magyarországi elismerése iránt kellene megtennie a szükséges lépéseket, azonban ilyen nem történt.
- [9] A bíróság megállapítása szerint a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget, ugyanakkor megállapítható volt, hogy az alperes a tényállást teljes körűen feltárta, jogszerűen állapította meg az ügyben releváns tényeket, és abból helyes jogi következtetést vont le.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett kérte az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Arra hivatkozott, hogy a büntető ítélettel szemben benyújtott ötödik perújítási indítvány megengedhetősége, elbírálása folyamatban van. (...)en peres eljárást kezdeményezett annak érdekében, hogy megerősítést nyerjen diplomája valódisága, utalt arra, hogy ennek az alperes is jelentőséget tulajdonított a büntetőeljárásra utalással. Ezek hiányában vele szemben megalapozott döntés nem hozható. Hivatkozott a felperes arra, hogy 2000. szeptember 1-jei kelettel a

sportszakorvosi rendelőintézet igazolást adott ki arról, hogy 1974-től 1980 közötti időszakban elvégezte a természetgyógyászati tanfolyamot, amelynek alapján reflexológiai kezelés és gyógytorna szakos bizonyítványt szerzett. Az igazoláshoz csatolásra került a (...) bizonyítvány és a törzslap másolata is. Az iratok között szerepel a (...) Sportorvosi Szakrendelő által (...)/(...) alatt kiadott melléklet, ami igazolja, hogy a felperes által dr. I.D. irányítása alatt elvégzett „természetgyógyászati és gyógytorna” szakterületen folytatott egyéni képzés mibenlétét. A sportszakorvosi rendelőintézet igazolását utólag kiegészítette azzal, hogy a felperes egy sajátos program keretében szerzett felsőfokú tanfolyam résztvevője volt. Az ügyben 1999. július 2-i kelettel dr. F.F. a (...) Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem volt dékánja levélben kereste meg dr. G. Á. egészségügyi minisztert. Egyetemi tanárként úgy nyilatkozott, hogy a képzés keretében „hagyományos és keleti természetgyógyászat, reflexológia, ideggyógyászat, fizikoterápiás eljárások elsajátítására helyezték a hangsúlyt”. A felperes gyógyító tevékenysége folytathatósága érdekében kérelmezte, hogy az oklevél kerüljön elismerésre „felsőoktatási képzésként”. A (...) Megyei Klinika a (...) Sportorvosi Rendelőintézet (...) szám alatt ugyancsak igazolást adott ki arról, hogy „tudományos kísérleti jellegű kurzus” keretében kapott képzést egyéb tanrend szerint a felperes. Ezen iratok egyértelműen igazolják azt, hogy mikor, milyen képzést, milyen intézményi és követelményi rendszerben kapott. Hangsúlyozta, hogy a perbeli diploma Romániában felsőfokú képzettséget igazoló diplomának felel meg, és egyetemi diplomának ismerik el a kurzust elvégzettek körében. Mindezért jóhiszeműsége a megsemmisített iratban szereplő joggal kapcsolatosan megállapítható. Kifogásolta a felperes azt is, hogy bizonyítási indítványait a bíróság elutasította. Abban az esetben ugyanis, ha a marosvásárhelyi eljárásban az ott beterjesztett keresetének megfelelő döntést hoznak, akkor nem vonható kétségbe a kurzus elvégzésére figyelemmel az, hogy ezáltal egyetemi szintű végzettséget szerzett. A végzettség megszerzését évfolyamtársai, egykori tanára gyermekének tanúvallomása is igazolhatta volna, csak hogy ezt a bíróság a bizonyítékok köréből kirekesztette. Hangsúlyozta, hogy nem állította, hogy orvos vagy, hogy orvosi diplomával rendelkezik, azt állította, hogy öt éves kurzust végzett el, ami egyetemi szintnek felel meg, és a diploma külleme és tartalma éppen azért tért el az orvostudományi egyetem által kiadott diplomától, hogy a két közokiratot a két kiállító intézményt egymástól meg lehessen különböztetni. Hangsúlyozta, hogy a Ket. 121. § (5) bekezdése értelmében nem lehetett volna a döntést megsemmisítenie, ugyanis az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait sérti. A MEIK 1998. március 6-án adta ki a 61106/98. számú egyetemi végzettséget elismerő határozatát, azaz - miután nem volt oka kételkedni a saját és mások diplomájában - ezt követő jogerős elítéléséig, azaz a Fővárosi Ítéltábla 2009. április 23. napján meghozott ítéletéig

jóhiszeműen gyakorolta jogait.

- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

- [13] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kimerítő részletességgel és megfelelő alapossággal feltárta az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával minden tekintetben helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.

- [14] Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

- [15] Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállásból szükségesnek tartja kiemelni a Kúria azt, hogy a felperes a MEIK-től 1998-ban a (...) egyetem által kibocsátott diplomájának egyetemi végzettségként történő elismerését kérte, amely meg is történt. Ezt követően a diploma honosítását kezdeményezte a (...) Orvostudományi Egyetemen, ekkor derült ki, hogy a benyújtott dokumentumok hamisak voltak, a diplomát nem egy marosvásárhelyi egyetem állította ki, továbbá a felperes nem rendelkezik felsőfokú végzettséggel és szakképzettséggel. 2000-ben büntetőeljárás indult a felperes ellen, amely 2009-ben a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletével zárult. Ezen ítélet kimondta, hogy „a Fővárosi Ítéltábla egyetértett azzal, hogy a felperes I. rendű vádlott a 3 hamis közokirat ekvivalencia központhoz történő benyújtásával a Btk. 274. § (1) bekezdés c) pontja szerinti intellektuális közokirat-hamisítás befejezett alakzatát, míg a módosított tényállás szerint egyetlen hamis közokirat, vagyis a diploma szegedi egyetemhez történő benyújtásával ugyanezen bűncselekmény kísérletét valósította meg. Ugyancsak helytálló ezzel halmazatban a 3 rendbeli materiális [Btk. 274. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulata] közokirat-hamisítás büntetnének megállapítása is, ahol a rendbeliség a felhasznált közokiratok számához igazodik”. Az ítélet szerint a hamis közokiratok a (...) sorszámú diploma és a (...) számú bizonyítvány és a törzslap.

- [16] Megalapozottan hivatkozott tehát az elsőfokú bíróság - az alperessel egyezően - a Ket. 121. § (1) bekezdés d) pontjára, miszerint a döntést meg kell semmisíteni, ha a közigazgatási döntés tartalmát bűncselekmény befolyásolta, feltéve, hogy a bűncselekmény elkövetését a jogerős ítélet megállapította, vagy ilyen ítélet meghozatalát nem a bizonyítottság hiánya zárja ki.

- [17] A felperes esetében ezen törvényi feltétele a megsemmisítésnek fennállt.

- [18] A felperes alaptalanul hivatkozott a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogaira is. Ennek oka egyrészt az volt, hogy nem teheti jóhiszeművé a megszerzést, illetve joggyakorlást az, hogy a bűncselekmény elkövetését 2009-ben mondja ki jogerős ítélet, noha az már - a büntető ítéleti tényállás szerint is - 1998-ban megvalósult. Ezen túl feltétlenül szükséges értékelni e körben azt is, hogy a felperes ténylegesen az így szerzett jogait saját személyében nem gyakorolta, részére működési engedély nem került kiadásra, a felperes tulajdonában álló cég számára adtak ki egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedélyt. A felperes a kizárólag személyéhez köthető, az egyetemi végzettségkénti elismerését kérő, a diplomája honosítását kezdeményező cselekményei tekintetében - különös figyelemmel a jogerős büntető ítélet megállapításaira - jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogainak védelmére alappal nem hivatkozhat.
- [19] Alaptalanul kifogásolta a felperes a bizonyítási indítványainak az elsőfokú bíróság általi mellőzését is. Azok tartalmából, természetéből következően az ügy érdemére nem hatottak volna ki, a felperes terhére rótt cselekményen nem változtattak volna, és így a felülvizsgált határozatok jogszerűségére semmiféle kihatással sem bírtak volna.
- [20] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelemben a felperes tartalmilag a bizonyítékok bíróság általi értékelését kifogásolta. E körben a Kúria az általánosan kialakult következetes legfelsőbb bírósági - kúriai gyakorlatra hivatkozik. E szerint ugyanis ha felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis nyilvánvaló logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.
- [21] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság teljes körűen értékelési és mérlegelési körébe vonta az ügyben releváns bizonyítékokat, összevetette egyenként és összességükben is értékelte azokat, és mindebből helytálló jogi következtetésre jutott. A felülvizsgált közigazgatási határozat nem volt jogszabálysértőnek tekinthető, a felperes egyetemi végzettségét elismerő határozat megsemmisítésének helye volt, és az a felperes

jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait sem sértette meg.

- [22] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [23] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [24] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.
- [25] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. április 5.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró,
Dr. Kovács Ákos s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő